

A Régiók Bizottsága véleménye – A munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló közösségi stratégia (2007–2012)

(2008/C 53/03)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy a tagállamoknak szükségük van a stratégiára mint fontos alapidokumentumra, hogy kidolgozhassák stratégiai fejlesztési terveiket a munkahelyi egészségvédelem és biztonság javítására, amely tervek jelentős hatással vannak mind a helyi és a regionális önkormányzatokra, mind pedig a vállalkozásokra és a kkv-kre,
- rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az EU minden tagállamában jelentős munkát látónak számítanak, éppen ezért feladatuk, hogy jó példával járjanak elöl a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos kezdeményezéseknél. Ebből kifolyólag az Európai Bizottságnak a stratégia végrehajtása során kiemelt figyelmet kell fordítania a helyi és regionális önkormányzatokra,
- osztja az Európai Bizottság nézetét, mely szerint a lisszaboni stratégia keretében a tagállamok elismerték: a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást jelentős mértékben lehet növelni, amennyiben biztosítva van a munkahelyek minősége és a munka termelékenysége. Ha ugyanis nem biztosított a hatékony munkavédelem, akkor az a munkahelyi balesetek és a foglalkozási megbetegedések révén hiányzáshoz, valamint a keresőtevékenységből eredő tartós rokkantság miatt a munkából való kieséshez vezethet. Ezek a jelenségek nemcsak az érintettek számára jelentenek emberi tragédiát, hanem a gazdaság szempontjából is jelentős negatív következményekkel járnak. A munkavédelemmel kapcsolatos problémákból eredő hatalmas gazdasági költségek fékezik a gazdasági növekedést, és kedvezőtlen hatással vannak az uniós vállalkozások versenyképességére,
- sürgetően szükségesnek tartja, hogy a Közösség és a tagállamok rendelkezzenek a legújabb, megbízható statisztikákkal, valamint egy olyan adatgyűjtési és -feldolgozási rendszerrel, amely valósághű áttekintést nyújt a munkahelyi balesetekről és a foglalkozási megbetegedésekről; valamint ebben az értelemben azt ajánlja, hogy kezdődjön meg a munka a munkahelyi balesetekről és a foglalkozási megbetegedésekről szóló statisztikák összehangolása érdekében az Európai Unióban.

Előadó: Uno SILBERG (EE/UEN-EA), Kose önkormányzatának elnöke

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007–2012 között

COM(2007) 62 final

Politikai ajánlások

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések

1. üdvözlí az Európai Bizottság kezdeményezését, amely szerint az továbbra is támogatni kívánja a munkahelyek minőségének javítását és a munka termelékenységének fokozását, valamint közösségi stratégiát kíván kidolgozni a 2007–2012-es időszakra a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén. A kezdeményezés célja, hogy a munkavállalók egészség- és biztonságvédelmének javítása révén 2012-re 25 %-kal csökkenjen a munkahelyi balesetek száma a 27 tagú EU-ban. Ez jelentősen hozzájárulna a növekedési és foglalkoztatási stratégia sikeréhez is;

2. úgy véli, hogy a tagállamoknak szükségük van a stratégiára mint fontos alapidokumentumra, hogy kidolgozhassák stratégiai fejlesztési terveiket a munkahelyi egészségvédelem és biztonság javítására, amely tervek jelentős hatással vannak mind a helyi és a regionális önkormányzatokra, mind pedig a vállalkozásokra és a kkv-kre;

3. rámutat arra, hogy a helyi és regionális önkormányzatok az EU minden tagállamában jelentős munkáltatónak számítanak, éppen ezért feladatuk, hogy jó példával járjanak elől a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos kezdeményezéseknél. Ebből kifolyólag az Európai Bizottságnak a stratégia végrehajtása során kiemelt figyelmet kell fordítania a helyi és regionális önkormányzatokra;

4. oszítja az Európai Bizottság nézetét, mely szerint a liszaboni stratégia keretében a tagállamok elismerték: a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást jelentős mértékben lehet növelni, amennyiben biztosítva van a munkahelyek minősége és a munka termelékenysége. Ha ugyanis nem biztosított a hatékony munkavédelem, akkor az a munkahelyi balesetek és a foglalkozási megbetegedések révén hiányzashoz, valamint a keresőtevékenységből eredő tartós rokkantság miatt a munkából való kieséshez vezethet. Ezek a jelenségek nemcsak az érintettek számára jelentenek emberi tragédiát, hanem a gazdaság szempontjából is jelentős negatív következményekkel járnak. A munkavédelemmel kapcsolatos problémákból eredő hatalmas gazdasági költségek fékezik a gazdasági növekedést, és kedvezőtlen hatással vannak az uniós vállalkozások versenyképességére;

5. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szempontjából egyesítse az egyes uniós intézmények, a tagállamok, és főként a helyi és regionális önkormányzatok között lévő politikai szinergiákat;

6. sürgetően szükségesnek tartja, hogy a Közösség és a tagállamok rendelkezzenek a legújabb, megbízható statisztikákkal, valamint egy olyan adatgyűjtési és -feldolgozási rendszerrel, amely valóságghú áttekintést nyújt a munkahelyi balesetekről és a foglalkozási megbetegedésekről; valamint ebben az értelemben azt ajánlja, hogy kezdődjön meg a munka a munkahelyi balesetekről és a foglalkozási megbetegedésekről szóló statisztikák összehangolása érdekében az Európai Unióban;

7. szükségesnek tartja, hogy a tagállamok rendelkezzenek olyan, az Európai Bizottság stratégiáján alapuló nemzeti stratégiával a biztonságos munkakörnyezetre vonatkozóan, amely magában foglalja a foglalkoztatás, a munkaviszony és a munkakörnyezet területeit;

8. szükségesnek tartja, hogy a tagállamok a munkahelyi balesetek és a foglalkozási megbetegedések tekintetében hatékony biztosítási rendszerrel rendelkezzenek. Ez ösztönzést jelentene egyrészt a munkavállalók munkakörnyezeti biztonságának növelésére, másrészt valamennyi munkahelyi baleset és foglalkozási megbetegedés feltérképezésére;

9. kiemeli, hogy a kockázatkezelés keretében elegendő figyelmet kell szentelni a megelőző intézkedéseknek, és a megelőzést nem szabad az ellenőrzés részterületének tekinteni. A kockázatkezeléshez hozzátartoznak mind a megelőző intézkedések (*proactive risk management*), mind pedig a „tűzoltó-stratégia” (*reactive risk management*), amelyekre egyenlő súlyt kell helyezni;

10. tudomásul veszi az Európai Bizottság arra vonatkozó megerősítését, hogy a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos 2007–2012-es stratégiáról van szó. A szóban forgó közlemény ily módon *stratégiai dokumentumnak* minősül;

Stratégiai fejlesztési terv kidolgozása

11. üdvözlí, hogy a stratégiai fejlesztési terv (stratégiai dokumentum) kidolgozására a közösségi előírásokkal összhangban kerül sor;

12. rámutat arra, hogy az 5. fejezet alpontjai között disszonancia figyelhető meg az egészségellenőrzés (bizonyos eljárások által), illetve a társadalmi és demográfiai változások kezelése között (generációs szempontok). A munkavállalók rehabilitációjáról szóló alfejezetben pedig igen régi (1999-es) adatokat használnak fel, amelyek kevésbé hasznosak egy 2012-ig szóló stratégia szempontjából. Legalább a 2002–2006-os időszakra szóló stratégiát kellene alapul venni;

Feladat, jövőkép és értékrend

13. csodálkozásának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a stratégiai dokumentumból nem derül ki egyértelműen, mi a feladat lényege, és az milyen jövőbeli célokon alapul. Ebből következően a stratégiai dokumentumban nem fedezett fel sem közös nézőpont, sem pedig a Közösség célorientált cselekvésének értelme. Nincs pontosan kifejtve továbbá, hogy miben áll a cél, kinek a javára mit szükséges tenni, valamint hogy mit kívánnak elérni a probléma megoldása által;

14. lényegesnek tartja, hogy határozzák meg a tagállamok által vallott közös értékeket, amelyek a közös cselekvés és a célkitűzések elérésének alapjai;

A stratégiai fejlesztési terv alapjai

15. tudomásul veszi, hogy a stratégiai dokumentum meghatározza: a stratégiai fejlesztési tervnek a 2007–2012-es időszakra kell érvényesnek lennie. Ez megszabja a fejlesztési tervben megemlített célok, illetve intézkedések időtartamát, az ütemtervhez azonban nem rendeltek hozzá konkrét célkitűzéseket;

16. rámutat arra, hogy adatokra lett volna szükség azzal kapcsolatban, hogy milyen gyakran és milyen alaposan kell majd átdolgozni a terveket (ha például a terveket három évig nem dolgozzák át, akkor azok ennyi idő után már elavulttá válhatnak);

17. meglepődéssel állapítja meg, hogy a tagállamok nagymértékben részt vettek a stratégiai fejlesztési terv kidolgozásában. Sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nem kaptak segítséget a stratégia kidolgozásában való részvételhez, pedig ebben a folyamatban szükséges a polgárközeliség. Ebben az értelemben a helyi és regionális önkormányzatok nemcsak munkáltatók, hanem – adott esetben – a szóban forgó politikák végrehajtásáért felelős szereplők is;

18. támogatja, hogy biztosítsák az Európai Bizottság munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos 2002–2006-os közösségi stratégiájában megadott stratégiai irányvonal további követését;

19. értékeli, hogy a korábbi stratégiának köszönhetően a közvélemény érzékenyebbé vált a munkahelyi egészségvédelem és biztonság fontossága iránt, mivel a stratégia ezeket a minőség-irányítás szerves részeként, valamint a gazdasági hatékonyság és versenyképesség döntő tényezőjeként emelte ki;

20. csodálkozását fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az említett stratégiai dokumentumban nincs szó sem a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos minőségirányításról, sem pedig a minőségirányításról általában;

21. tisztában van vele, hogy az EU tagállamainak számos vállalkozásában, köztük vezető európai konszerneknél is az „EFQM” (European Foundation for Quality Management) minőségirányítási rendszer képezi a működés alapját, amelyre minden tagállam figyelmét fel kellene hívni. Hatékony stratégiai modellről van szó, amelyet a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén is alkalmazni lehet;

22. arra szólítja fel a tagállamokat, hogy kövessék az EFQM minőségirányítási rendszerben szereplő alapelveket (eredményorientáltság, vevőorientáltság, konzekvens vezetés és célkövetés, folyamatok és tények alapján történő menedzsment, a munkatársak továbbképzése és bevonása, partnerségek kiépítése, valamint a vállalatok társadalmi felelőssége). Mindez támogatja a fejlesztéseket a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén, valamint ösztönzi az erre a területre vonatkozó jogszabályi keret harmonizációját. A tagállamoknak ezzel egyidejűleg erőfeszítéseket kell tenniük annak érdekében, hogy megértsék az egyes társadalmi érdekkörök elvárásait, és reagáljanak azokra;

A jelenlegi helyzet értékelése

23. szükségesnek tartja, hogy a jelenlegi helyzet értékeléséhez álljanak rendelkezésre statisztikai adatok az egyes tagállamokból, vagy általános adatok az Európai Unió egészéről, még hozzá megfelelő időtávlatban, annak érdekében, hogy a fejlődés dinamikája felismerhető legyen;

24. kiemeli, hogy a jelenlegi helyzet elemzésének ki kell terjednie az adott események részterületekre bontott vizsgálatára, valamint az aktuális problémák, lehetőségek és veszélyek elemzésére;

25. megállapítja, hogy a veszélyek és a kockázatok lényegüket tekintve összetettebbek lettek és jobban függenek egymástól. Ezért arra van szükség, hogy kockázatelemzés által megállapítsuk a lehetséges veszélyeket, és a kockázatok különböző típusainak figyelembevételével kockázatkezelést végezzünk. Fontos, hogy kritikusan vizsgáljuk meg a jelenlegi helyzetet, mert csak így lehet reális célkitűzéseket megfogalmazni;

26. úgy véli, hogy a lehetséges kockázatokból eredő elképzelhető károk realisztikus felmérése szempontjából nagy jelentősége van annak, hogy ne csak a veszélyforrásokra és azok összesített hatására összpontosítsunk, hanem olyan kritériumokat is meghatározzunk, amelyek alapján a károkat értékelni lehet. A károk értékelése során meg kell különböztetni a kockázatok technikai, pszichológiai, szociológiai, kulturális és gazdasági aspektusait;

27. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak pontosan meg kell határozniuk, hogy hogyan gyűjtsék és állítsák össze az információkat, valamint hogy ki a felelős ezért, és milyen módon kell eljárni. Mindezt gyakran nem szabályozzák deklaratív törvényi rendelkezések, pedig egy mindenki számára érthető elméleti és gyakorlati alap nélkül nem várhatunk pozitív eredményeket;

28. sürgősen szükségesnek tartja, hogy a tagállamok jó módszertani alappal rendelkezzenek a kockázatkezelésre, amelyet tudományos alapelvekre támaszkodva kell kidolgozni;

29. megállapítja, hogy a körülmények és a kockázati tényezők változását állandóan figyelemmel kell kísérni annak érdekében, hogy mindig naprakész információval rendelkezve meghatározhatassuk az esetlegesen felmerülő új kockázati tényezőket;

30. meggyőződése szerint a foglalkozási megbetegedések témakörével alaposabban kellene foglalkozni a stratégiai dokumentumban. A foglalkozási megbetegedések elemzési kritériumainak meghatározásakor megfelelő rugalmasságra és átláthatóságra van szükség annak érdekében, hogy a foglalkozási megbetegedések osztályozását keletkezésük okának figyelembevételével lehessen elvégezni;

31. lényegesnek tartja, hogy a foglalkozási megbetegedések diagnosztizálását ne nehezítsék meg a tagállamokban, és hogy a kártalanítások kifizetése lehetőleg bürokrácia mentes úton történjen;

32. fontosnak tartja, hogy létezzen egy olyan működőképes jogi-adminisztratív rendszer, amely szavatolja a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések nyilvántartásba vételét, de ez nem szabad, hogy túlságosan nagy terhet jelentsen a kkv-k számára;

33. amellett foglal állást, hogy valamennyi tagállamban pontosan vegyék nyilvántartásba a munkahelyi baleseteket és foglalkozási megbetegedéseket, valamint létezzen stratégiai cselekvési terv a munkahelyi biztonság növelésére. Fontos, hogy az ilyen intézkedések ne jelentsenek túlságosan nagy terhet a kkv-k számára;

34. lényegesnek tartja, hogy a tagállamokban ellenőrizzék a munkakörnyezettel kapcsolatos követelmények és előírások teljesítését annak érdekében, hogy lehetővé váljon a hiányosságok felfedezése és a veszélyek megelőzése;

35. megerősíti, hogy a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések egyik legfontosabb oka a munkahelyi biztonság szervezésbeli hiányosságaiban rejlik. Minden elvesztett emberi élet és minden betegszabadságon töltött nap jelentős veszteségeket okoz valamennyi tagállam, regionális és helyi önkormányzat, vállalkozás és kkv számára – az egész társadalom számára adódó összes költség azonban ennek a sokszorosa;

36. hiányolja az arra való nyomatékos utalást, hogy az egészséges, illetve az egészségnek kedvező munkahelyi és társadalmi körülmények (keretfeltételek) megléte az egészséges magatartásminták kialakulásának alapvető feltétele;

37. a különböző tagállamokban működő intézmények egységes stratégiai irányvonalának kialakítása céljából, valamint az objektív, megfelelő és összehasonlítható eredmények biztosítása érdekében klasszikus, általánosan elismert elemzési módszerek (mint például a SWOT, a PEST, a GAP, az FFA vagy a CAF) használatát tartja kívánatosnak;

Stratégiai célkitűzések

38. üdvözli az Európai Bizottság javaslatát, amely szerint a közösségi stratégia fő célja továbbra is a munkahelyi balesetek számának folyamatos, tartós és egyenletes csökkentése a 2007–2012-es időszakban, valamint osztja az Európai Bizottság megítélését, mely szerint az említett időszakban a 27 tagú EU közös célja a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések arányának 25 %-os csökkentése kellene, hogy legyen, még akkor is, ha ez a célkitűzés esetleg túlzottnak tűnik;

39. megállapítja, hogy a stratégiai célokhoz világos üzenetnek kell kapcsolódnia. Pontosan ki kell derülnie, hogy miben áll a végeredmény, azaz mit mikorra kell elérni;

40. felhívja a figyelmet arra, hogy a stratégiai cél meg kell, hogy feleljen az ún. SMART követelményeknek, vagyis specifikus (*specific*), mérhető (*measurable*), megegyezésen alapuló (*agreed*), realisztikus (*realistic*) és időhöz kötött (*timed*) kell, hogy legyen. Ezek a tulajdonságok biztosítják a feladatok egyértelmű meghatározását és a számszerű mérhetőséget, amelynek alapfeltétele a mérési skálák szerződés útján történő előírása;

41. rámutat arra, hogy a stratégiai célnak meg kell felelnie a követelményeknek, tehát a célokhoz konkrét menetrendnek kell kapcsolódnia, hogy teljesítésük ellenőrizhető és mérhető legyen. Ebből ered a rövid és hosszú távú célkitűzések koncepciója, amelyből kiderül, hogy a fő célt kisebb köztes célokra kell felosztani, hogy a megvalósítás pontosabban mérhető, ellenőrizhető és irányítható legyen;

42. szükségesnek tartja egy mutatórendszer mielőbbi kialakítását a tagállamok számára, amely a kiinduló és a végső helyzet, valamint a megtett intézkedések hatékonysága értékelésének alapjául szolgálna. A mutatók fő jellemzői a relevancia, a lényegesség, a mérhetőség, a stabilitás és a feladat szempontjából való hatékonyság kell, hogy legyenek;

Intézkedések a célok elérésére

43. üdvözli, hogy az Európai Bizottság az érvényben lévő jogi előírások alkalmazásával támogatja a kkv-kat, és azt szeretné, ha – főként a kkv-kra való tekintettel – a jogi keretet hozzáigazítanák a munkaerőpiac fejlődéséhez és egyszerűbbé tennék;

44. hangsúlyozza, hogy a stratégiai fejlesztési tervben bemutatott intézkedések segítségével meg kell határozni az eszközöket. Ezek alatt programokat, nagyobb projekteket, stratégiai beruházásokat és más nagyobb, tágabban értelmezett cselekvési területeket – például rutinfeladatokat – kell érteni, melyek segítségével megvalósíthatók a kitűzött célok;

45. megjegyzi, hogy a stratégiai dokumentum negyedik fejezete a többi témához viszonyítva túl részletesen foglalkozik a jogi keret létrehozásával. A társadalmi élet különböző aspektusait szisztematikusan, például a PESTLE-elv (*Political, Economic, Social, Technical, Legal, Environmental*) alapján kellene elemezni. A vizsgálatra közösségi kereten belül, de az illető tagállam összefüggésében is sort kell keríteni, és annak ki kell terjednie a politika, a gazdaság, a technika, a jog és a munkavédelem területére, illetve a szociális aspektusokra;

46. vállalaton belüli üzemi egészségmegőrző programok létrehozásának támogatása mellett száll síkra;

Pénzügyi keret és ütemterv

47. emlékeztet arra, hogy a stratégiai dokumentum elválaszthatatlan részét képezi a pénzügyi keret és az ütemterv is, amelyek tartalmazzák a fejlesztési terv becsült összköltségeit, valamint az évekre vagy más időtartamokra vonatkozó költségmegosztást;

48. kívánatosnak tartja, hogy a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos kockázatok csökkentésére irányuló intézkedések megtervezéséről és megvalósításáról szóló részben egységes mintadokumentumot dolgozzanak ki a pénzügyi keret és az ütemterv vonatkozásában, amely lehetővé teszi a tagállamok adatainak összehasonlíthatóságát és azok általános elemezhetőségét a közösségi kereten belül;

Menedzsmentstruktúra

49. megállapítja, hogy a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos menedzsmentstruktúrához hozzátartozik a fejlesztési terv elkészítéséhez, kiegészítéséhez, végrehajtásához, értékeléséhez és az ezt követő jegyzőkönyvbe vételéhez szükséges koordinációs folyamatok leírása. Ennek során meg kell adni, hogy az érintett felek részvételével miként szervezik meg az együttműködést, a munkamegosztást, valamint a visszajelzési folyamatokat;

50. megállapítja, hogy a munkahelyi biztonsággal és egészségvédelemmel kapcsolatos menedzsmentstruktúra leírására van szükség ahhoz, hogy megegyezést lehessen elérni az adott terület fejlesztési tervének koordinációja, kezelése és egyéb releváns szempontjai tekintetében, valamint hogy a többi érdekelt felet tájékoztatni lehessen;

51. utal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a munkavédelmi irányítási rendszerekről szóló, egész világon érvényes útmutatására, amelyet a munkavédelmi irányítási rendszerekre vonatkozó nemzetközi szabványosítás elutasítása miatt a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) kérésére készítettek, és amelyet a tagállamoknak nemzeti szinten kell átültetniük – ami részben már meg is történt. A munkavédelmi irányítási rendszerekről szóló útmutatás az ILO-nak a munkavállalók biztonságával és egészségvédelmével kapcsolatos értékeit és eszközeit tükrözi, és meghatározza a munkahelyi biztonság és egészségvédelem fenntartható javítását szolgáló munkavédelmi irányítási rendszerekkel szemben támasztott alapvető követelményeket;

52. megállapítja, hogy az említett elméleti alapok a következő dokumentumban kerültek kifejtésre:

– *Guidelines on occupational safety and health management systems, ILO-OSH 2001;*

53. megállapítja, hogy a munkahelyi biztonság és egészségvédelem folyamatos javítását szolgáló, fenntartható munkavédelmi irányítási rendszernek a következő főbb elemeket kell tartalmaznia:

- munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi politika (*occupational safety and health policy*),
- szervezés (organizing),

- tervezés és végrehajtás (planning and implementation),
- értékelés (evaluation),
- a fejlesztést szolgáló intézkedések (action for improvement).

Megvalósítás, jegyzőkönyv a stratégiai fejlesztési terv végrehajtásáról, kiegészítéséről és befejezéséről

54. megállapítja, hogy a stratégiai fejlesztési terv szerkezetéről szóló részben a cselekvési terv időtartama alatt megvalósítandó célokról és intézkedésekről, valamint a hozzájuk kapcsolódó magyarázatokról van szó. A cselekvési tervnek és a fejlesztési tervnek összehasonlíthatónak kell lennie, és szerkezetükben illeszkedniük kell egymáshoz;

55. javasolja, hogy a cselekvési terv készüljön táblázatos formában, ahol minden alcsoportnál megadásra kerülnek a célok, a mutatók és az elérésükhöz szükséges intézkedések, valamint azok a tevékenységek, amelyeket a végrehajtókkal és a finanszírozókkal közösen, valamint a finanszírozási források és eszközök bevonásával hajtanak végre;

56. megállapítja, hogy kiegészítésekre kerül sor abban az esetben, ha a stratégiai fejlesztési terv végrehajtása során változtatásokra vagy szabályozásra lenne szükség a meglévő célok és intézkedések terén. A kiegészítéssel vagy befejezéssel kapcsolatos döntés során főként a kitűzött célok alkalmasságát, az alkalmazott intézkedések hatékonyságát, valamint a finanszírozás és a cselekvési területek tekintetében tervezett, illetve végrehajtott változtatásokat veszik figyelembe;

A stratégiai fejlesztési terv megvalósításának értékelése

57. megállapítja, hogy a célok teljesítése esetén, a stratégiai cselekvési terv lejártakor, illetve teljesítésekor záró jegyzőkönyvet kell készíteni;

58. hangsúlyozza, hogy a tagállamokról szóló részben a jelentéstétel időszakával kapcsolatban a következőket kell kiemelni:

- a stratégiai célok mutatóinak paraméterei, vagyis mennyivel kerültünk közelebb a célok megvalósításához,
- az intézkedések közvetlen eredményei,
- magyarázatokkal kísért áttekintés a fejlesztési terv végrehajtása során használt eszközökről,
- a tevékenységi területen tervezett vagy megvalósított változtatások.

A stratégiai fejlesztési terv végrehajtásával kapcsolatos jegyzőkönyvnek felépítésében és szerkezetében követnie kell a fejlesztési tervet és annak cselekvési tervét.

Kelt Brüsszelben, 2007. november 28-án.

A Régiók Bizottsága
elnöke
Michel DELEBARRE